

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ana v Slovenskih goricah.)

(Konec.)

suknjo, poslati namestnika mesto sebe v vojake. Da store tako bogatini, umeje se lahko. — Mestni zastop v Zagrebu je prosil pomoči zoper hrv. bana, grofa Khuen-Hedervarija. Pravi se, da bode vlada za to mestni zastop razpustila. Pri Madjarih je vse mogoče. — Ogersko ministerstvo se ruši, dva ministra, za trgovino in za notranje zadeve, jemljeta slovo. Na poslednje mesto misli Tisza vzeti svojega brata, grofa Ljudevika Tisza. No tega še manjka Madjarom.

Vunanje države. Kake da so zadnje volitve v bolgarsko „malo sobranje“, ugodne ali neugodne za deželo, tega ne more človek reči, to pa je gotovo, da je velika večina izvoljenih mož princu Ferdinandu prijazna. — Srbski kralj, Milan, biva sedaj na Dunaju in se vrne še le koncem prihodnjega tedna v Belem gradu. Tudi kraljica, Natalija, je na Dunaju, vse kaže, da se izvrši sprava med njima. — Črna gora išče posojila na Dunaju a nima veliko zaupanja v dotičnih krogih, ker ne plačuje obresti v redu. — Kmetje v ruski guberniji Penzi so zgrabili oskrbnika tamošnje graščine ter ga umorili. Zato je sedaj 14 kmetov obsojenih na vešala in dva predstojnika sta dobila po 3 in 3½ leta težke ječe. — Nemčija čedalje bolj ponemčuje poljsko Šlezijo, sedaj pa snujó poljski plemiči društva, naj se obdržé graščine v rokah Poljakov ter jih ne dobi nemška vlada v roke. To bode malo zaleglo. — V Belgiji ščuje se na večih straneh med delalci, naj se ne držé postav. Človek, ki je v tem bil najhujši, dobil je sedaj 2 leti težke ječe za to. — Na Angleškem se maje stol ministra Salisburyja, ako pade ta, vsede se na nj pa lord Gladstone, prijatelj Ircev. — V Parizu so zaprli generala Caffarella, ker je za denar pomagal ljudem do drž. odlikovanj, ako so jih bili željni. V zvezi z njim je bil jud Aubanel. — Francoska in Španjska vlada ste se zedinili v tem, kaj storiti, da ne bi v Maroki, kjer je sultan zbolel, nastali nemiri. — Italija je sedaj v zvezi z Avstrijo in Nemčijo; zveza meri na to, da se ne kali mir v evropskih državah. — Kolera je v Rimu in v okolici nastala, ital. vlada pa to prikriva, ker se boji, da bi vsled tega izostali tujei. — K sv. Očetu v Rimu prihaja že den na den daril za njih zlató mašo, posebno visoka gospoda se kaže v tem lepó. — Med Italijo in Abesinijo se je vojska že pričela, kakor se zagotavlja, ste se sovražni vojski že prijeli. Italija pripravlja kacic 20.000 vojakov, da jih pošlje v pomoč svoji vojski. — Na otoku Madagarskem so izgnali ministra zunanjih zadev. Pravi se, da se je sprl s francoskim ministerskim odposlanikom. Kaj pa je krivo njunemu razporu, ne vemo. V zedinjenih državah so se socijalisti, vrsta prekueuhov, pri New-Yorku napravljali na velik zbor, a anarhisti, druga vrsta prekueuhov, so jih prijeli ter — natepli. Do zbora tedaj ni prišlo.

Dolgo je orel plaval po zraku. Sedaj je pri gori in se zakadi na vrhunec in se s krempilji obesi za ost. „Oh, da bi bil sedaj mravlja, z lahkoma bi skozi majhno ljuknico splazil, ki vodi do zakletoga grada, ter najdem zaklete brate svoje in kraljičine.“ Kar si je mislil, je takoj postal. Kot drobna mravljica je prilezel notri in postal zopet — Milko. Takoj je ugle dal grad, tjekaj se napoti. Notri je našel kraljičino Marijico, ki se ga je skoraj ustrašila. Dejala je: „Božji človek, kako si prišel živ in zdrav semkaj?“ Natančno ji je sedaj moral razložiti svojo srečo.

Kraljičina je bila seveda sedaj vesela ter je dejala Milku: „Dragi Milko, veseli me, da si prišel srečno sem, a da bi nas rešil, si niti misliti ne moreš. Ako bi hotel postati naš rešitelj, moral bi še to-le storiti: Ne daleč od tod je mesto kraljevsko. Zraven se nahaja reka, v kateri grozni zmaj, strah celej okolici, živi; v živež mu morajo dajati vsak dan po 7 ovac, nje zgrabi takrat, kadar žene ovčar živali mimo one reke domu. Ako pa enkrat ovac zmanjka, pridejo na vrsto nedolžne device, in prva kraljičina ondotnega kralja. Tega zmaja bi moral umoriti, iz ostaline njegove bi izletel golob, katerega bi moral v zraku umoriti. Golob bi v zadnjem strahu spustil jajce, katero bi moral popred uloviti, preden na zemljo pade. Ko bi s tem činom ugonobil grdo pošast, zaročila bi se kraljičina z onim rešiteljem. A tega bi radi naše rešitve ne smel storiti, kajti bilo bi ti gorjé. Tega pogoja ti ni možno spolniti, že radi krasne kraljičine ne, ki bi tirjala tvojo roko v zakon in te popolnoma očarala z lepoto svojo!“

„Na vsak način vas rešim“, je bil odgovor Milkov. Odhiti torej proti onemu mestu. Tamkaj so ravnokar iskali ovčjega pastirja, ker nobeden noče več ovac na pašo goniti. Bilo jih je samo še 21, toraj za tri dni grdemu zmaju za kosilo. Milko se takoj ponudi za pastirja. A ko je zvečer ovce domu gnal, pričaka ga zmaj pri obrežju reke, blizo velike lipe, da bi zopet ugrabil 7 ovac. Milko se spremeni v leva in se jame metati z grdobo. V tem premaga popolnoma grdobo in prepodi v reko nazaj, ovce pa žene ves vesel domu. Doma se vsi čudijo in tuhtajo, kako se je to vendar le zgodilo.

Tudi drugi dan je Milko srečno zmaja premagal. Kralj se je čudil temu. Tretji dan pošlje služabnika svojega z veliko steklenico vina tjekaj, da bi na košati lipi pričakoval in opazoval celi prizor.

Ko služabnik na lipi čepi, žene že tudi Milko vseh 21 ovac proti reki. Iz reke se pa pokaže grda pošast s sedmimi glavami. Ovce hitro na stran zbeže, a Milko se spremeni v leva in se zakadi v zmaja. Z bojem večkrat ponehata. Zmaj strašno siče in se zareži: oh, da bi imel le samo tri kaplje krvi od vsake tvoje ovce, raznesel bi te na drobne kosce. A Milko iz leva zaropče: in jaz da bi imel tri kaplje vina iz kleti kralja v tem mestu, bi s teboj jednako storil. Služabnik to slišavši, stopi takoj z lipe in vlije levu celo steklenico vina v grlo. Sedaj se lev zakadi z nova v zmaja in ga raztrga na drobne kosce. Iz ostaline izleti v zrak golob. Iz leva postane orel in se zadrvi za golobom ter ga v zraku umori. Golob v zadnjem strahu iznese jajce, katerega orel v zraku ulovi. Služabnik je popred odšel. Kadar orel na zemljo pride, postal je — Milko. Milko zavije jajce v belo ruto in obesi vrhu lipe. Potem ukrene v mesto, da kralju sporoči veselo novico o zmajevi smrti. Kralj ga takoj zaroči s svojo hčerko, a Milko noče ničesar o tem vedeti.

Po noči, ko so bili zbrani pri dobro obloženi mizi, ter so se na vse mogoče načine veselili, očara Milkota skoraj lepota mlade kraljičine. Tačas si je mislil: Oh, da bi postal zdaj mravlja. Takoj je postal mravlja; le ta je padla pod mizo ter prilezla vun v prikletje. Zunaj se izpremeni v psa in tako zbeži iz mesta. Pri lipi vzame ono jajce v poroštvo, veselo zauka ter reče potem: „Tukaj je ženin Vaše kraljičine“.

Kralj slišavši Milkov glas, takoj požene za njim hitre jezdece, a Milko, ko so ga že dohajali, postal je na novo orel. Brez ženina se vrnejo jezdeci v mesto.

Pri zakletem gradu se orel izpremeni — zadnjokrat — v Milka in iz grada se vije lepa procesija nasprti. Bili so rešeni njegovi brati in kraljičine, le te so bile bele kot sneg, a vendar najkrasnejša je bila Milkova — Marijica.

Cez malo časa je bila tamkaj poroka. Poročalo se je dvanajst parov, namreč: dvanajst bratov z onimi zakletimi in sedaj rešenimi kraljičinami. Dolgo časa so potem skupaj lepo živeli in se ves čas veselili rešitve svoje.

Alojzij Vakaj.

Smešnica 41. Kmet pride s polja ter ga hudo žeja. „Tako me žeja“, reče tedaj hlapcu, „da si moram v klet po vina, ne maram, če za to umrjem“. „O“, odvrne hlapec, „dajte, da tudi jaz umrjem z vami.“

Razne stvari.

(Visoki gost.) V torek, t. j. dne 25. oktobra pride Njih ces. visokost, nadvojvoda Rudolf s prevzvišeno svojo soprogo, cesaričinjo

Štefanijo po poludne v Maribor ter se pelje od kolodvora južne železnice skozi ulico Tegethoff in Grajski trg, naravnost v škofijsko palačo. Tukaj bode skozi $\frac{3}{4}$ ure predstavljanje raznih deputacij, potem pa se pelje cesarjevič skozi Gledališke ulice v vinorejsko šolo pri Mariboru. V Mariboru ostane cesarjevič 2–3 ure.

(Imenovanje.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je dne 29. septembra imenoval mil. g. dr. Ivana Križaniča, stolnega korarja v Mariboru, kot uda dež. šolsk. sveta v Gradcu.

(Okr. šolski svet.) V okrajni šolski svet na Vranskem so bili voljeni ti-le gg.: A. Balon, župnik na Vranskem, Jože Musi, posestnik in načelnik okraj zastopa na Vranskem, Val. Jurca, posestnik in župan v Št. Juriju pri Taboru, Fr. Prislan, posestnik v Prižljah in K. Šorn, župan v Grajski vesi. Vsi so odločni narodnjaki.

(Letni zbor.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico ima v nedeljo dne 6. novembra 1887 svoj letni občni zbor pri sv. Lenartu pri sedmih studencih. Zbor se začne ob treh popoldne v Majerčevi gostilni. Na dnevnem redu je osem jako mičnih toček.

(Odpuščenje.) Znani veliki Nemeč, K. Fränzl vit. Vestenek, na zadnje c. kr. okr. glavar v D.-Landsbergu, je dobil slovo iz svoje službe. Mož je, če se ne motimo, doslej še tudi dež. poslanec ter je tu na vse pretege trobil v nemški rog.

(Visoka starost.) Pri čč. ss. uršulinkah v Ljubljani je umrla zadnje nedeljo č. m. Uršula Appe. Bila je že v 98. letu svoje dobe.

(Smrtna kosa.) Dne 8. oktobra je umrl v samostanu v Brežicah č. g. o. Lenart Ziberl. Župnijski duhovščini je ranjci gospod rad pomagal v pastirovanju ter je imel pri ljudstvu dobro ime kot pridigar in spovednik. Naj počiva v miru!

(Konjska dirka) v Žalcu se ne bo vršila dne 16. oktobra radi neugodnega vremena.

(Živinorejstvo.) Č. gosp. Ulrik Prah, doma v Konjicah, oskrbnik župnije Šmarijske v Muriškem dolu na Gornjem stajarju, je bil znamenit živinorejec in je storil v onih krajih veliko za povzdignjenje živinoreje. Te dni pa je na naglem umrl in je žalost za njim v Šmariju splošnja.

(Dostavek.) V zadnjem listu smo rekli, da je g. Ferdo Roš, veleposestnik v Hrastniku, na razstavi v Trbovljah dobil troje daril. K temu moramo še dostaviti, da je tudi za kure prejel darilo, torej vkup čvetero.

(Slovstvo.) Te dni se je jela razpošiljati knjiga: „Dekanat Drachenburg“. Knjiga je VI. zvezek zgodovine lavantske škofije, katero spisuje mil. g. Ig. Orožen, stolni dekan v Mariboru, šteje 580 strani v 8° ter velja 1 fl. 80 kr.